

A KONFERENCIÁRÓL JELENTJÜK

VÉMETH MIKLÓS

Megújulást, nem felfordulást!

Az agrárpolitika jövőjéről van itt szó — hangoztatta hozzászólásában a miniszterelnök. Elodázhatatlan ugyan az új agrártézisek kidolgozása, ám ez nem jelent egyben kudarcot, hiszen megőrzendő értékeink jóskán vannak. Azt effajta „konzervativizmus” egyáltalán nem káros, különösen ha tudjuk: a hangosan kritizálók közül sokan szelet vetnek, pedig magot kellene.

A magvetők csendben végzik a dolgukat, nem politizálnak — így a sommás vélemény. Pedig a vidéki ember is politizál, csak hogy másként, szilárd talajt akar érezni a lába alatt, s biztonságos jövőt szeretne tudni maga előtt. Meg-

újulást akar, s nem felfordulást! Rájuk kell hát támaszkodnunk, a magyar falu nem lehet a politikai erők taktikai küzdelmének tárgya, színtere.

A történelemben a magyar parasztság már sokszor bizonyította

életrevalóságát, alkalmazkodóképességét. Az 50-es években valószínűsíthetően folytat ellene, ám a történelmi drámát követően is képes volt kézbe venni saját sorsának irányítását. Ennek bizonyosan összetett magyarázata lehet, melyben ott van az erős családi kötődés, a nők, a falusi asszonyok megtartó ereje.

Mi lesz a jövőben a falvakkal, merre haladjanak vidéki településeink? A mai falusi társadalom már egészen más mint az

évtizedekkel ezelőtti, ám életképességéhez nem fér kétség. Hamis az elsorvadást, vagy a várossá válást hirdető nézet. A falusi viszonyok átalakítása végül is a helyi önkormányzat megteremtésében, illetve visszaállításában ölthet testet. Ily módon megszűnhetnek a sok kárt okozó helyi basáskodások. Itt az ideje, hogy falvaink lakói végre maguk dönthessenek minden őket érintő politikai, gazdasági, pénzügyi kérdésről.

Egységes érdekképviselő, jogkörbővítés

Muníció a jövőhöz

A kívülről „sugallt jóakarattól” generációk szenvedték meg — mondta a konferencia első felszólalója, Papp Zoltán, a rózsafai Egyetértés Tsz elnöke az érdekvédelem munkáját elemezve. Teremtünk felelős, bátor érdekképviselőt, amely a gazdasági és társadalmi kérdésekre egyaránt lényegesen gyorsabban reagál mint eddig.

Megerősítette e gondolatot a zalaapáti Kocsis Lajos, aki szerint a szövetkezeti mozgalom immár felnőtté vált, és nem tartható tovább, hogy az államhatalom cinikusan korlátozza a parasztság jogait, felelőssé téve a gazdaság bajaiért és a több évtizedes téves döntések után kiszolgáltatja őket a csődeljárásnak. Egységes parasztszövetség kell, amelyben a kistermelők és a magángazdák a nagyüzemek szövetségeseivé válnak. Legyen a TOT-nak vétőjoga, a mezőgazdasági dolgozóknak sztrájkjoga, és az érdekképviselői szervek létesítsenek munkakapcsolatot az alternatív szervezetekkel.

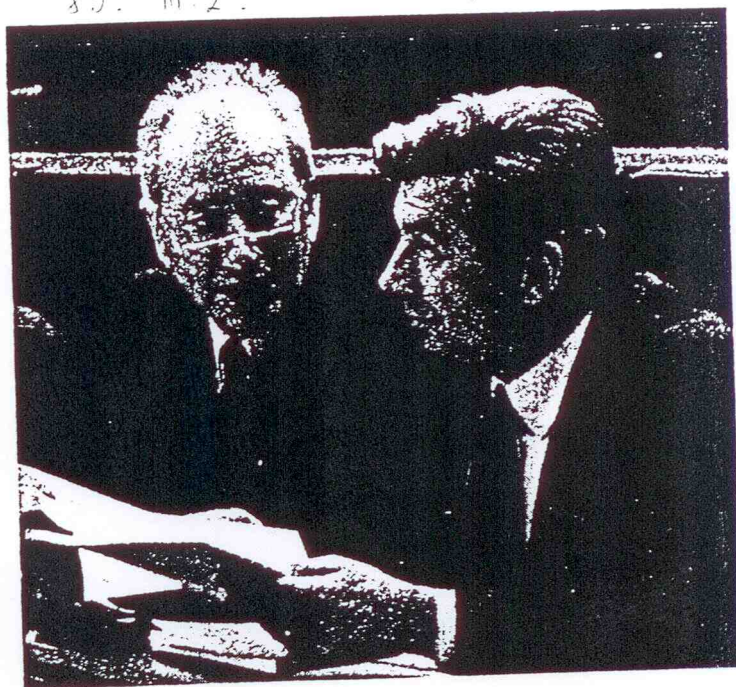
A felnőtté válás Király Lászlónak, a lakiteleki Szikra Tsz főkönyvelőjének az MSZMP agrártéziséről és az alternatívok ilyen témájú kezdeményezéseiről jutott eszébe. — Nehogy megint eifelejsük megkérdeni a földön dolgozó embert, mert ismét f-

nyeket a veszély, hogy róluk akarunk dönteni — nélkülük. Véleménye szerint a gazdaságokat sértő miniszteri rendelkezések és a pénzügyi tárca elvonó intézkedései az ötvenes évek padláslesöpprését idézik.

Az önállóság, a jogbiztonság, a törvényi garanciák hiánya a falu létét is fenyegeti. Ezt fejtegette a Kemenesszentpéterről érkezett Markovits László. Kapják vissza a falvak az önállóságot, az adó a községi tanács kasszáját gyarapítja. Javasolta azt is, hogy szűnjön meg a monopolhelyzetben lévő élelmiszerüzletek és az erdők kerüljenek vissza a tsz-ekhez.

A gazdasági válság néhány jellemző sajátosságáról beszélt Hegedüs Lajos Hartáról. A mezőgazdaság kínálati piacra termel, ezért sanyarú az eladó sorsa. A termeléshez szükséges eszközöket viszont még mindig keresleti piacon kell beszerezni. Az ipari árak szabadon mennek fel, és növekvő költségeiket a mezőgazdasági üzemeknek kell „lenyelniük”. Szorgalmazta a tulajdonviszonyok rendezését, és felhívta a figyelmet ennek kapcsán az alapítókra is.

Bosics Jenő Nemesbördöl mondanivalóját egyenesen a TOT-nak címezte. Véleménye szerint a konferenciára készített írásos elemzés nem elegendő a

— Egyetértenek-e egy megye küldöttel? — Császár Szilveszter (Tiszaföldvár) és Szegő László (Túrkeve) készül a konferenciára.

megújuláshoz. Szerinte a TOT a 60-as, 70-es reformévekben jól funkcionált, de aztán a politikai és az állami vezetés a hatalom eszközeivel fokozatosan szűkítette a mozgásteret. A szövetkezeti mozgalom egységét ma több oldalról is támadják és a visszahúzó, lojális érdekvédelmi politika lépéshátrányba került. „Mindenkori megelőzőt bennünket” — mondta felszólalásának végén Bosics Jenő.

A tsz a tagnak nemcsak munkahelye, hanem érdekvédelmi szervezete is — hangsúlyozta

mondanivalójában a kardoskúti Olajos Imre. — A tagi gondoskodás legyen a gazdálkodásba beépítve és törvényesen elfogadottnak.

Nem kis meglepetést okozott felszólalásával Ferenczi János dunaföldvári tsz-elnök. Azt javasolta ugyanis, hogy a TOT és a szövetségek szűnjön meg, mert a jelenlegi formájukban nem garantálhatják az elképzelések megvalósítását. Az érdekvédelmet nem megújítani, hanem átszervezni kell. A jogállammá válás folyamatában a politika leg-